

İkinci Qarabağ müharibəsinin başlanmasından 3 il ötür. Hər dəfə Vətən uğrunda canını sipər etmiş bu qəhrəman oğulları yad edəndə gözümüzün biri gülür, o biri ağlayır... Ağlayır ona görə ki, onlar da digər gənclər kimi yaşamaq istəyirdilər, qəlbləri həyat eşqi ilə döyünürdü. Gülür o səbəbdən ki, artıq torpaqlarımız düşmən tapdağı altında deyil.

Torpaqlarımızın bütövlüyü uğrunda şəhid olmuş qəhrəman oğulların arasında Hadrut fatehi, 1500 nəfərlik erməni briqadasına erməni dilində “Geri çəkilin!” əmri verən Camal İsmayılov da var. Camalın fiziki yoxluğu ilə heç cür barışa bilməyən anası Filarə xanım deyir ki, Vətən torpaqları azad edilib, buna görə qürur hissi keçirirəm. Ona görə ki, bunda mənim şəhid oğlumun da payı var. Amma Camalımın yoxluğu ilə də heç cür barışa bilmirəm. Onun yadigarlarından təskinlik tapıb yaşasam da, hər yadıma düşəndə varlığım param-parça olur, ona qovuşmaq istəyirəm: “Camal hələ uşaq ikən ona “anasının qəhrəmanı” deyə müraciət edirdim. O isə həmişə sual verirdi ki, niyə həmişə mənə qəhrəmanım deyirsən? Mən isə cavabında deyirdim ki, yerişin, duruşun, qamətin qəhrəmanları xatırladır mənə...”

Əsgər gedən zaman ilk dəfə Camalıma Səməd Vurğunun məşhur şeirindən bu misralarla müraciət etmişdim:

**Geyib əsgər paltarını silahlandı qəhrəman,
Onun polad sinəsinə sığışmadı ürəyi.**

Camal şeiri, ədəbiyyatı çox sevərdi. Bir yerdə əyləşib şeirlər, qəzəllər oxuyardıq. O, hər yerdə intellektual səviyyəsi, dünyagörüşü, qabiliyyəti, təvazökarlığı ilə də seçilirdi. Vətəni çox sevirdi. Dostlarına dəyər verirdi. Əsgərlikdə olarkən yaşadığı xatirələrdən bəhs edən gündəliyi də vardı”.

Sonra Filarə xanımın fikri uzaqlara gedir və Camalın əsgər yoldaşları ilə Moskvada keçirilən Böyük Vətən müharibəsinin 65 illiyinə həsr olunmuş parada yola düşdüyü illəri bu cür xatırlayır: “Orada ilk yerdə Rusiya, ikinci yerdə Ermənistan, üçüncü yerdə Azərbaycan Ordusunun nümayişi və iştirakı nəzərdə tutulmuşdu. Bizimkilər etiraz edərək, rus ordusundan sonra ikinci yerdə meydana çıxıblar. Paraddan sonra onları sovet əsgərlərinin geyimləri, istifadə etdiyi silahlar, rütbələri və s. nümayiş olunan muzeyə aparıblar. Muzey işçisi Həzi Aslanovun şinelini göstərəndə deyib: “Azərbaycanlı Sovet İttifaqı Qəhrəmanı”. Camal isə bələdçinin səhvini düzəldib deyir: “İki dəfə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı”.

36 illik ömrünün yarısını orduda xidmət etmiş, adı “Hadrut fatehi” kimi tarixə düşmüş Camal İsmayılov 1984-cü ildə Neftçala rayonunda dünyaya gəlmişdir. Ailənin üç uşağından ikincisi idi. 2002-ci ildə hərbi xidmətdə olarkən, bacarığı ilə komandanlığın diqqətini çəkir. Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrdə kəşfiyyatçı kimi fəaliyyətə başlayır. Dağ-xizəkçilik, paraşütlə tullanmanın sirlərinə yiyələnir. Azərbaycan, Türkiyə, Gürcüstan və digər ölkələrdə keçirilən təlimlərdə uğurlar əldə edir. C. İsmayılov rus, erməni və ingilis dillərini öyrənmişdi. Aprel döyüşlərində qəhrəmanlığı ilə fərqlənən Camal Vətən müharibəsinə gedərkən deyir: “Bu dəfə

torpaqlarımızı mütləq geri alacağıq”. O, Füzuli, Cəbrayıl, Zəngilan rayonlarının, Hadrut qəsəbəsinin və Ərgünəş yüksəkliyinin, həmçinin, Laçın dəhlizində nəzarəti təmin edən yüksəkliyin alınmasında xüsusi qəhrəmanlıq göstərmiş.

Füzuli uğrunda gedən döyüşlərin birində hərbi yoldaşına kömək etmək istəyərkən güllə yarası alır. Müalicədən sonra yenidən döyüşə yollanır. Rabitə sahəsində əla mütəxəssis olan Camal ermənilərin rabitə sisteminə qoşulur. Hadrutu müdafiə edən 1500 nəfərlik erməni briqadasına erməni dilində “Geri çəkilin!” aldadıcı əmri edir. Düşmən buna inanaraq, ağır itki verə-verə geri çəkilir.

Camal son dəfə ailəsi ilə oktyabrın 17-də əlaqə saxlayır. Bu, onun sonuncu zəngi olur. Laçın dəhlizinə nəzarəti təmin edən yüksəkliyi ələ keçirmək üçün 17 nəfərlik şəxsi heyətlə döyüşə atılan Camal son nəfəsinə qədər vuruşub düşmənin xeyli sayda canlı qüvvəsini sıradan çıxarsa da, oktyabrın 21-də döyüş yoldaşları ilə birlikdə şəhid olur.

Şəhid Camal İsmayılov doğulduğu Neftçalada torpağa tapşırılıb. Vətən müharibəsində göstərdiyi qəhrəmanlıqlara görə “Vətən uğrunda”, “Cəbrayılın azad olunmasına görə” medalları ilə təltif olunub.

Bu sətirlərin müəllifi də Camalın məzarını ziyarət etdiyi üçün qəlbində fəxarət hissi keçirir.